

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12C/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316202676
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5316202676.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobkyne: W. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX P. F. P., proti žalovanej Slovenská republika zast. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu spôsobenej škody vo výške 1914,35 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná uhradiť žalobkyňi sumu 1.832,36 Eur spolu 5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.832,36 Eur od 17.5.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne zamietla.

III. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,48 %, o ktorej sume po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa doručila súdu 15.4.2016 žalobu, ktorou sa voči označenej žalovanej Slovenská republika, zast. 1) Ministerstvo spravodlivosti SR a 2) Generálnej prokuratúre SR domáhala zaplatenia sumy 1914,35 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1914,35 Eur od 26.9.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby žalobkyňa odôvodnila tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Dolný Kubín ČVS: ORP-206/OEK-DK-2013 zo dňa 24.6.2013 jej bolo vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a okresná prokuratúra podala na ňu obžalobu č. Pv 319/2013 zo dňa 7.11.2013. Ako žalobkyňa nebola nikdy trestne stíhaná, od počiatku popierala svoju vinu a celé konanie zle znášala, Od počiatku tvrdila, že ide o pomstu jej bývalého zamestnávateľa. Toto sa zmenilo až na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline 1To/22/2015. Následne Okresný súd Námestovo rozsudkom 6T/136/2013 zo dňa 31.10.2014 ju spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bola trestne stíhaná. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline a to uznesením 1To/22/2015 zo dňa 17.3.2015, ktorým odvolanie prokurátora zamietol ako nie dôvodné. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 25.9.2015 si voči Slovenskej republike uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúcej v náhrade trov konania v trestnom konaní v celkovej výške 1832,36 € a taktiež si uplatnila náklady na cestovné, ktoré jej vznikli v sume 81,99 € na ktoré má v zmysle § 17 a 18 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo. Celkom si teda uplatnila 1914,35 €. Na preukázanie tvrdení navrhla pripojiť spis a predložila súdu vyúčtovanie pracovnej cesty v sume 81,99 € a doklady o úhradách v prospech právneho zástupcu Stehura & partners s.r.o. zo dňa 12.8.2013 sumu 500,- €, 30.6.2014 sumu 300,- €, 29.12.2014 sumu 1032,36 €.

2. Na základe výzvy súdu žalobkyňa predložila v podaní doručenom 22.4.2016 list zo dňa 25.9.2015 adresovaný MS SR označený ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v ktorom

oznámila, že má právo na náhradu škody spôsobenej trestným konaním v sume 1914,35 eur a žiadala aby jej Ministerstvo spravodlivosti v primeranej lehote oznámilo, či je ochotné uhradiť uplatnenú škodu.

3. Za podanú žalobu uhradila žalobkyňa na výzvu súdu súdny poplatok v sume 20,- €.

4. Generálna prokuratúra vo vyjadrení k návrhu na náhradu škody uviedla, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia. Navrhovateľka označila za nezákonné rozhodnutie od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody a to uznesenie vyšetrovateľa OR PZ OKP v Dolnom Kubíne ČVS: ORP-206/OVK-DK-2013 zo dňa 24.6.2013 o obvinení voči jej osobe a to z dôvodu, že trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu v Námestove sp. zn. 6T/136/2013-214 zo dňa 31.10.2014, ktorým bola navrhovateľka spod obžaloby oslobodená v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/22/2015-235 zo dňa 17.3.2015. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovanej spod obžaloby nezakladá v žiadnom prípade záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jej osobe bolo nezákonné. Konštrukcia, ktorú uvádza žalobkyňa, t. j. že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazom na skutočnosť, že bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Tento zákon v žiadnom ustanovení takúto konštrukciu neupravuje a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Konštrukcia, predkladaná žalobcom je v rozpore so samotným znením zákona, nakoľko je zrejmé, že tento zákon vymedzuje striktné a jednoznačne aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní určoval súd. Súd teda v tomto prípade nemôže byť príslušným orgánom na zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a už vôbec nie extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý je vzhľadom na znenie citovaného zákonného ustanovenia vylúčený je to iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zmenené alebo zrušené príslušným orgánom.

5. Extenzívny výklad je o to viac neprípustný, že zákon č. 514/2003 Z. z. stojí na prísnej absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, preto rozširovanie skutkových podstát, ktoré sú základom pre priznanie nároku na náhradu škody by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva, ktorá v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je zverená súdom, ale zákonodarnej moci. Je vecou zákonodarcu, aby do znenia zákona č. 514/2003 Z. z. pojal právnu úpravu takejto konštrukcie nezákonného rozhodnutia a stanovil jej zákonný rámec. Ak tak zákonodarcu neurobil, nie je dôvod, aby činnosť zákonodarnej moci nahrádzala moc súdna, tzv. extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý predstavuje neprípustný zásah do výkonu právomocí orgánov činných v trestnom konaní. Prípadné rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia, by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území Slovenskej republiky, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí (II. ÚS 163/2013). Kým pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Zákon predpokladá ako ďalšie štádium trestného konania konanie pred súdom, v ktorom ako jediný Ústavou SR a zákonom zmocnený orgán - súd rozhodne o vine, resp. nevine obvineného. Hoci sú známe rozhodnutia NS SR, ktoré prijali záver o tom, že oslobodzujúci rozsudok má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania, s takýmto záverom nie je možné súhlasiť. Súčasne pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku predmetné úkony tak, ako vyplývajú z preloženého vyúčtovania boli účtované v rozpore s § 1 ods. 4 zákona č. 655/2004, absentuje doklad o prevzatí a príprave obhajoby. Čo sa týka cestovného advokáta, advokát nepredložil osvedčenie o tom, že je platca DPH, taktiež absentuje u cestovného žalobkyne doklad o zakúpení paliva a táto položka nie je riadne zdokladovaná a preukázaná.

6. Žalobkyňa v rámci žaloby označila ako žalovanú SR zastúpenú súčasne Generálnou prokuratúrou SR ako i zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR (ďalej len MS SR). V rámci doručenia žaloby MS

SR poukázalo na vadu žaloby, nakoľko iba jeden subjekt môže vystupovať za Slovenskú republiku a je na žalovanej aby stanovila a odstránila vadu žaloby v tom smere, aby bolo zrejmé, voči komu žaloba smeruje v nadväznosti na ust. § 79 OSP. V rámci vyjadrenia MS SR uviedlo, že žalobkyňa sa obrátila na MS SR so žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 5.10.2015, ktoré ju postúpilo listom zo dňa 9.10.2015 Generálnej prokuratúre SR, ktorá ju listom zo dňa 14.10.2015 vrátila naspäť MS SR. Ministerstvo spravodlivosti SR vrátilo listom zo dňa 27.10.2015 žiadosť Generálnej prokuratúre SR s uvedením rozsiahlej argumentácie vo vzťahu k nedostatku oprávnenia žiadosť predbežne prerokovať ako aj vo vzťahu k nemožnosti na danú vec aplikovať ust. § 4 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. K ďalšiemu vráteniu zo strany GP SR už nedošlo. Ministerstvo spravodlivosti SR nie je a nebolo orgánom príslušným na konanie v mene Slovenskej republiky. Pokiaľ bude súd konať ďalej s GP SR, neuplatňuje si Ministerstvo SR žiadne trov.

7. Ak je stranou sporu štát, Civilný sporový poriadok ako obligatórnu náležitosť žaloby ustanovuje označenie štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná (§ 135 ods. 1 CSP). Tým sa odstraňuje neistota pri pomenovaní štátneho orgánu a to tak, že sa táto náležitosť presúva z otázky hmotnoprávnej legitímácie do režimu odstrániteľných väd (§ 129 CSP), čím sa zodpovednosť za to, kto v konaní za stranu koná, presúva na súd. Konanie za štát upravuje v tomto prípade zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V nadväznosti na vadu žaloby súd vyzval žalobkyňu na riadne označenie žalovaného na čo reagovala žalobkyňa v podaní doručenom súdu 12.6.2017 v ktorom oznámila že pre svoj nárok označuje Generálnu prokuratúru SR. Súd preto v ďalšom mal zato, že odstránila žalobkyňa nedostatok čo do označenia zástupcu, ktorý koná v mene SR a a ďalej konal iba s Generálnou prokuratúrou ktorú skutočnosť písomne oznámil MS SR s tým, že v ďalšom s týmto subjektom nekonal.

8. Súd po realizácii nevyhnutných úkonov vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom z vyjadrení žalobkyne ako i prokurátorky Okresnej prokuratúry v Čadci ako zástupkyne žalovaného a z listinných dôkazov tvoriacich obsah spisového materiálu k veci sa viažucemu mal preukázať nasledovný skutkový stav:

9. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe. Poukázala na to, že chodila na políciu, bolo to v Námestove, súd vyhrala, čiže z tohto dôvodu si uplatnila nárok na náhradu škody ktorú zaplatila advokátke. Na preukázanie výdavkov advokátke predložila podrobný rozpis úkonov, ktoré realizoval jej právny zástupca vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/136/2013.

10. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava písomného stanoviska doručeného súdu zo dňa 1.6.2016 v celom rozsahu. Poukázala na to, že nie je zákonný dôvod na priznanie tejto náhrady. Nezákonné rozhodnutie neexistuje.

11. Strany sporu nežiadali oboznámiť obsah spisu vo veci samej ani pripojený spisový materiál k veci sa viažuci vedený pod sp. zn. 6T/136/2013 nakoľko jeho obsah im bol známy.

12. Na daný súdny spor súd aplikoval tieto zákonné ustanovenia:

13. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení neskorších zmien a doplnkov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Na základe vykonaného dokazovania a z obsahu spisového materiálu vo veci sp. zn. 6T/136/2013 súd mal preukázané všetky skutočnosti uvádzané žalobkyňou v podanej žalobe a to, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ Dolný Kubín pod ČVS: ORP-206/EOK-DK-2013 zo dňa 24.6.2013 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie W. Š., nar. XX.X.XXXX pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona (č.l. 54 spisu). Žalobkyňa udelila plnú moc právnomu zástupcovi JUDr. Celestínovi Stehurovi, advokátska kancelária, Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca (plná moc č.l. 58 spisu). Dňa 8.11.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo pod sp. zn. Pv 319/13/5507 obžalobu na obvinenú W. Š., nar. XX.X.XXXX (č.l. 107 spisu). Podaním obžaloby skončilo prípravné konanie a následne Okresný súd Námestovo, ktorý vec zaevidoval pod sp. zn. 6T/136/2013 vo veci vydal trestný rozkaz č.k. 6T 136/2013-114 zo dňa 10.4.2014 proti ktorému podala obvinená odpor v dôsledku ktorého došlo k zrušeniu trestného rozkazu a súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Po vykonanom dokazovaní súd dňa 22.4.2014 vyhlásil rozsudok č. k. 6T/136/2013-159, ktorým obžalovanú W. Š. uznal za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a uložil jej podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorej výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň rozhodol i o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodenému CRT - ELEKTRONIC, s.r.o. Oravská lesná 1080, škodu vo výške 4386,50 Eur. Proti rozsudku podala obžalovaná odvolanie na podklade ktorého Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 1To/59/2014-179 zo dňa 26.8.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Na podklade tohto rozhodnutia Okresný súd Námestovo opätovne dňa 31.10.2014 rozhodol rozsudkom č.k. 6T/136/2013-214, ktorým obžalovanú postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby Pv 319/13 zo dňa 07.11.2013, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná stíhaná. Voči uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie. Vo veci rozhodoval Krajský súd Žilina uznesením č. 1To/22/2015-235 zo dňa 17.3.2015 odvolanie prokurátora zamietol ako nie dôvodné.

15. Žalovaná predložila v súdnom spore doklad o vyúčtovaní právnych služieb za zastupovanie v trestnom konaní v celkovej sume 1832,36 € Eur (č.l. 50 spisu). Z príjmových pokladničných dokladov č.l. 4-5 mal súd preukázané, že žalobkyňa uhradila právnomu zástupcovi odmenu za právne služby platbami a to zo dňa 12.8.2013 sumu 500,- €, dňa 30.6.2014 sumu 300,- € a dňa 29.12.2014 sumu 1032,36 €.

16. Podľa špecifikácie úkonov právnej služby (č.l. 36 a 37 spisu) boli v prospech žalobkyne vykonané úkony a to 12.8.2013 - prevzatie a príprava obhajoby 65,08 €, 15.8.2013 - účasť pri výsluchu svedkov - úkon trvajúci viac ako dve hodiny 2x 65,08 €, strata času 6 x 13,01 €, preštudovanie spisu 65,08 €, strata času 6x 13,01 € = 78,08 €, odpor proti trestnému rozkazu 67,- €, 20.3.2014 obhajoba na hlavnom pojednávaní trvajúca viac ako dve hodiny 2x67,- €, strata času 6x13,40 € = 80,40 €, 22.4.2014 obhajoba na hlavnom pojednávaní 67,- € a strata času 6x13,40 € = 80,40 €, 18.6.2014 - odvolanie proti rozsudku 67,- €, 23.10.2014 obhajoba na hlavnom pojednávaní 67,- €, strata času 6x 13,40 € = 80,40 €, 31.10.2014 - obhajoba na hlavnom pojednávaní 67,- €, strata času 6x 13,40 € = 80,40 €, režijný paušál 3x 7,81 € + 6x 8,04 € = 71,67 €, spolu 1278,71 €, cestovné 248,26 € za cesty dňa 15.8.2013, 18.9.2013, 20.3.2013, 22.4.2014, 23.10.2014, 31.10.2014 osobným motorovým vozidlom na SUBARU FORESTER DIESEL CLASSIC ŠPZ B. na trasách Č. - F. a späť 140 km, Č. - C. P. a späť 182 km, pri sadzbe náhrady za použitie motorového vozidla 0,183 € za 1 kilometer a cene paliva v tom ktorom dni (rozpis výdavkov na druhej strane vyúčtovania právneho zástupcu), DPH z odmeny, výdavkov, režijného paušálu a cestovného v sume 305,39 €, celkom 1832,36 €.

17. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa si podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré jej žiadosť postúpilo na Generálnu prokuratúru SR (opakovane vrátaná po doplnení argumentácie). Generálna prokuratúra nenamietala svoju nepríslušnosť a nepostúpila vec inému orgánu podľa § 4 ods. 3 a § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V priebehu sporu nebolo tvrdené a ani preukázané, že by žalovaná plnila v zmysle žiadosti žalobkyne, resp. zaujala pozitívne stanovisko k jej predbežnému prerokovaniu náhrady škody. Generálna prokuratúra tak prijala postavenie zástupcu SR pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu a tým aj v tomto konaní. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sa môže poškodený priamo na základe

tohto zákona domáhať náhrady vzniknutej majetkovej škody, ktorá v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie ako aj v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. Spornou skutočnosťou, ktorú namietala žalovaná bol predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Na rozdiel od iných typov zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v tomto prípade pre vznik zodpovednosti sa výslovne nevyžaduje konštatovanie nezákonnosti predmetného rozhodnutia. Postačuje, že táto osoba bola neskôr oslobodená spod obžaloby, čo bolo v prípade žalobcu aj naplnené. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) rozhodnutia je neskorší výsledok trestného konania. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdeniami žalovanej o absencii príčinnej súvislosti. Podmienka existencia príčinnej súvislosti síce nie je v zákone výslovne uvedená, vyplýva však z povahy a obsahu každého zodpovednostného vzťahu. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi uznesením o vznesení obvinenia a žalobkyňou tvrdným vznikom škody, súd dospel k záveru, že takáto príčinná súvislosť existuje. Pokiaľ by totiž nebolo vydané uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie, nebolo by došlo na strane žalobcu k ďalším následkom, t.j. žalobkyňi by predovšetkým neboli vznikli náklady na právne zastupovanie (obhajobu) v trestnom konaní. Tento predpoklad vzniku nároku na náhradu škody bol preto podľa názoru súdu naplnený. Právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení spod obžaloby (v tomto prípade rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/136/2013-214 zo dňa 30.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.3.2015 v spojení s uznesením KS v Žiline č.k. 1 To/22/2015-235) sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia (viď názor vyjadrený v uznesení NS SR sp. zn. 4M Cdo 15/2009, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 57/2010).

18. Po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V súlade s ustálenou súdnou praxou štát zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré trestné konania sa v konečnom dôsledku skončilo zastavením alebo oslobodením spod obžaloby. V tomto súdnom spore súd s prihliadnutím k vyššie uvedeným dôkazom mal bezpochyby preukázané, že medzi stranami sporu vznikol zodpovednostný vzťah podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. pričom v spojení s ustálenou judikatúrou NS SR (uznesenie NS SR 4M Cdo 15/2009, 3 Cdo 194/2010) totiž stanovuje, že ten, voči komu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba a bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňi vznikli súvislosti s trestným konaním trovy z titulu právneho zastúpenia, nakoľko si v trestnom konaní zvolila obhajcu a obhajca jej po skončení obhajoby vyúčtoval konkrétne úkony právnej pomoci. Žalobkyňa preddavkovo hradila tieto služby právnej pomoci, ktoré platby boli započítané v rámci konečného vyúčtovania. Táto skutočnosť nebola zo strany žalovanej namietaná.

19. Pokiaľ žalovaná namietala rozpor s ust. § 1 ods. 4 Vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorý ustanovuje, že výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, tento rozpor preukázaný nebol. Výpočtový základ pre rok 2013 bol stanovený v sume 781,- € a pre rok 2014 v sume 804,- €. Od tohto výpočtového základu sa odvíja aj sadzba za jeden úkon právnej pomoci v prípade trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. je sadzba stanovená podľa § 12 ods. 3 písm. a) Vyhl. nakoľko žalobkyňa bola v trestnom konaní stíhaná pre trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov a v tomto prípade sadzba bola stanovená správne. V roku 2013 predstavovala odmena za jeden úkon právnej pomoci v tejto sadzbe sumu 65,08 € a v roku 2014 sumu 67,- €. Úkony tak ako boli vo vyúčtovaní špecifikované a uhradené žalobkyňou jej právnenmu zástupcovi boli vyúčtované v sadzbe a v súlade s platnou vyhláškou a súd vykonaným dokazovaním jednoznačne mal preukázané, že žalobkyňi reálne vznikli náklady v sume 1832,36 €, ktoré za svoju obhajobu v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 6T/136/2013 vynaložila a tieto boli vyšpecifikované náležitým spôsobom. Pokiaľ ide o nedostatky vytýkané žalovanou čo do nepreukázania dokladu o prevzatí zastúpenia - prvej porade, v tomto smere súd poukazuje na to, že takýto doklad sa vyžaduje podľa ustálenej rozhodovacej praxe v rámci trestného konania pri priznávaní náhrad obhajcom (z rozpočtových prostriedkov súdu) v tom prípade, pokiaľ ide o ustanovenie obhajcu ex offo súdom v rámci trestného konania, kedy je zrejme,

že obhajca musí s klientom vec prekonzultovať, aby mu mohol takýto úkon zo strany súdu byť priznaný. V tomto prípade však došlo k písomnému udeleniu plnej moci priamo žalobkyňou a teda je zrejmé, že k porade s ňou pre účely priznania tohto úkonu reálne muselo dôjsť, aby advokát ako obhajca v trestnom konaní mohol kvalifikovane realizovať úkony právnej pomoci v prospech osoby trestne stíhanej akou bola žalobkyňa. Pokiaľ ide o namietaný nedostatok, že nepredložil právny zástupca doklad o tom že je platca DPH ide o údaj zistiteľný z dostupných registrov a na pečiatke vo vyúčtovaní je uvedený aj identifikačný údaj pre účely platenia DPH IČ DPH: SK2023723878. Pokiaľ by obhajca platcom DPH nebol a ide o osobu znalú práva javí sa ako absurdné, aby si účtoval DPH.

20. Súd preto s prihliadnutím na preukázaný skutkový stav žalobe čo do zaplatenia preukázateľne vzniknutých trov obhajoby v sume 1832,36 € vyhovel ako v tejto časti plne dôvodnému nezistiac tak žiadne dôvody, ktoré by tomuto postupu bránili. Súd súčasne poukazuje i na ustálenú rozhodovacou prax v obdobných veciach ako je tento súdny spor, ktorá vychádza napr. z rozhodnutí Ústavného súdu SR I. ÚS 320/2016 a II. ÚS 25/2016.

21. Súd priznal žalobkyňi z vyššie uvedenej náhrady škody aj úrok z omeškania. V danom prípade však žalobkyňa žiadnym spôsobom nešpecifikovala dôvodnosť uplatneného nároku na úroky z omeškania v sadzbe 5,05% od 26.9.2015. Súd sa môže iba domnievať, že ide o dátum ktorý je uvedený na žiadosti adresovanej Ministerstvu spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V predmetnom liste však samotná žalobkyňa uviedla, že žiada oznámiť či jej bude uplatnená škoda uhradená. Na podklade toho súd priznal žalobkyňi úrok z omeškania avšak až od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanej t.j. od 17.5.2016 v zákonnej sadzbe 5% zo sumy 1832,36 € a vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne zamietol. Zákonný úrok z omeškania súd priznal podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Lehotu na zaplatenie súd nestanovil obligatórne 3 dni, ale na zaplatenie uložil lehotu 30 dní v súlade so žiadosťou zástupkyne žalovanej, čím nie sú v žiadnom smere dotknuté práva žalobkyne.

22. Žalobkyňa si v danom súdnom spore uplatnila ďalej svoje náklady z titulu cestovného v sume 81,99 €. Tieto výdavky špecifikovala na č.l. 3 súdneho spisu ako cestovné v dňoch 12.7. na trase P. - C. P. a späť v cene 35,32 € a 23.7. na trase P. F. a späť v cene 43,65 €. V rámci predbežného právneho posúdenia po oboznámení sporných a nesporných bodov nepreukázala reálne vznik týchto nákladov, nepreukázala cenu paliva, motorové vozidlo, ktoré malo byť použité v tom ktorom dni ani spôsob výpočtu ako konkrétnu sumu vypočítala. Podľa názoru v tomto smere preukázateľne neuniesla dôkazné bremeno a súd v tejto časti jej návrh zamietol

23. Podľa § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP)
(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. O nároku na náhradu trov rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi ako úspešnej strane v tomto súdnom spore priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu (91,48%), ktoré vyjadrenie predstavuje čistý úspech žalobkyne. Pôvodne žiadala priznať sumu 1914,35 € (100%), úspešná bola v rozsahu 1832,36 € (95,72%) a jej neúspech (úspech žalovanej) bol v rozsahu 81,99 € (4,28%). O konkrétnej výške rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.
(§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).